

Joelin kirja ja laodikealainen seitsemännen päivän adventistikirkko - numero neljätoista

Jeff Pippenger

2025-12-20

Luku neljätoista

”Jumalan ihmeellisten tekojen” historia esitetään myös profeetallisen kysymyksen ”kuinka kauan” kautta. Noiden kahden sekä monien muiden vertauskuvien esittämä historia kuvaa sadanneljästä tuhannen sinetöimisen aikaa. Tuona ajanjaksona käydään kiistaa aidosta sekä monista muista vääristä myöhäissateen sanomista. On olemassa vain yksi aito myöhäissateen sanoma. Sen pyhän historian juonilinja, jossa Jumala tekee ihmeelliset tekonsa, sijoittuu Joelin kirjan asiayhteyteen, jossa ”uusi viini” otetaan pois toiselta luokalta samalla kun sitä vuodatetaan toisen luokan päälle.

Joelin kirjassa on muutamia vastakohtaisuuksia, jotka on syytä panna merkeille. Sanan ”vertaus” juuri merkitsee ”asettamista rinnalle” ja sisältää luontaisesti kahden ryhmän välisen vastakohtan. Olemme aiemmin käsitelleet joitakin Joelin kirjan ”vastakohtaisuuksista” ja osoittaneet, että ylpeyden kruunu, jota Jerusalemiä hallitsevat juomarit kantavat, asetetaan vastakohtaksi niille, jotka kantavat kirkkauden kruunua. Emme ole vielä esittäneet, kuinka ilon vertauskuva on häpeän vastakohta mutta samalla sen vastinpari; kuitenkin niin on, ja aiomme osoittaa sen. Myös alfa ja omega -aihe löytyy Joelin kirjasta, ja Pietarin kaksi saarnaa Apostolien teoissa vahvistavat samoin sen periaatteen, että ensimmäinen havainnollistaa viimeistä.

Apostolien tekojen toinen luku sijoittuu helluntaihin kello 9 aamulla (kolmannella hetkellä), ja kolmas luku yhdeksänteen hetkeen (kello 15), iltauhrin aikaan. Apostolien tekojen toisessa luvussa Pietarin julistama sanoma esitetään yksityisasunnon yläsalissa, mutta hänen saarnansa kolmannessa luvussa pidetään temppelissä. Näitä yhdistää kutsu parannukseen kummassakin kokoontumisessa. Sama sanoma, kaksi maantieteellistä paikkaa, jotka edustavat kaksinkertaistumisen symbolia helluntaisanomassa, joka jakautuu esipihaan ja temppeliin. Ilmestyskirjan yhdestoista luvussa Johannesta käsketään mittaamaan temppeli, mutta jättämään esipiha pois, sillä se oli annettu pakanoille.

Minulle annettiin ruokoa muistuttava mittakeppi; ja enkeli seisoi siinä sanoen: Nouse ja mittaa Jumalan temppeli ja alttari ja ne, jotka siinä kumartaen rukoilevat. Mutta temppelin ulompi esipiha jätä mittaamatta äläkä mittaa sitä, sillä se on annettu pakanoille; ja pyhää kaupunkia he talloivat jalkoihinsa neljäkymmentäkaksi kuukautta. Ilmestys 11:1, 2.

Näin ollen näiden kahden saarnan kaksinkertaistuminen ja niiden esityspaikan jakautuminen osoittaa, että Joelin kirjassa myöhäissadetta varten on kaksi kuulijakuntaa. Toinen kuulijakunta on pakanat temppelin ulkopuolella ja toinen on juutalaiset temppelissä. Elävien tuomiossa Jumalan huone tuomitaan ensin, ja 11. syyskuuta sunnuntailakiin asti temppeliä tuomitaan, ja sunnuntailaista ihmisen koetusajan päättymiseen asti pakanoita tuomitaan. Tämä tuomio tapahtuu

myöhäissateen aikana, jonka Pietari osoittaa esitetyn Joelin kirjassa. Se, mitä esipiha (pakanat) ja temppeli (Jumalan seurakunta) Apostolien tekojen lukujen kaksi ja kolme jaossa edustivat, on myös sama erottelu Joelissa varhaissateen ja myöhäissateen välillä. Varhaissade saapui 11. syyskuuta, ja se vuodatetaan samalla kun Jumalan temppeliä tuomitaan. Kun tämä prosessi on päättynyt, myöhäissade vuodatetaan pakanoiden päälle esipihassa.

Iloitkaa siis, te Siionin lapset, ja riemuitkaa Herrassa, teidän Jumalassanne; sillä hän on antanut teille syyssateen oikeassa määrin, ja hän antaa tulla teille sateen, sekä syyssateen että kevätsateen, ensimmäisessä kuussa. Joel 2:23.

Tarkoitukseni ei tällä hetkellä ole määritellä ilon ja häpeään joutumisen välistä profeetallista eroa, vaan jae ilmoittaa Jumalan kansalle, että heidän tulee ”iloita” myöhäissateen sanoman tähden. Myöhäissateen sanoma synnyttää Jumalan kansassa profeetallista iloa. Tästä huolimatta varhaissateen eli entisen sateen aihe, jota seuraa myöhäissade, on vertauskuva kompastuskivestä, joka pantiin syrjään ja jota ihmeteltiin. Kulmakiven vertauskuva, josta lopulta tulee lakikivi, on se, mikä on ihmeellistä sekä Jumalan että Hänen kansansa silmissä.

Ihmeellinen kivi edustaa profetian Alfaa ja Omegaa. Alfa ja Megan periaate profeetallisen sovelluksen kannalta osoitetaan Hänen Sanassaan toistuvasti Alfaksi ja Megaksi, ja Hän on Sana. Tästä syystä se, mitä tästä periaatteesta on ilmoitettu, on ilmoitettu meille ja lapsillemme ikuisiksi ajoiksi. Vuosi 1863 on Raamatun profetian huippukivi, ja se on kolmannen enkelin ajanjakson huippukivi vuodesta 1844 vuoteen 1863. Vuosi 1844 oli peruskivi, 1863 tuon profeetallisen ajanjakson huippukivi. Vuosien 1844 ja 1863 välinen aika on vahvistettu profeetallinen ajanjakso, yhtä vahvistettu kuin aika vuodesta 538 vuoteen 1798. Se tosiasia, ettei ihmiskunta tiedä jotakin, minkä Jumala on vahvistanut, ei tee siitä vahvistamatonta!

Päätimme edellisen artikkelin seuraavaan kohtaan.

”Minulle näytettiin, että hänen suhteensa Jumalan kansaan oli joissakin suhteissa samanlainen kuin Mooseksen suhde Israeliin. Moosesta vastaan oli nurisijoita vastoinkäymisten aikana, ja häntäkin vastaan on ollut nurisijoita.” Testimonies, osa 3, 85.

Vuonna 1863 James White edusti ”joissakin suhteissa” ”Moosesta Israelille”.

Ajanjaksoa vuodesta 1844 vuoteen 1863 esikuvasi ajanjakso Punaisenmeren vapautuksesta ensimmäiseen Kadesiin. Ensimmäinen Kades on alfa ja toinen Kades on oomega — ne muodostavat kaksi neljänkymmenen vuoden ajanjaksoa, jotka johtavat Kadesiin ja jotka molemmat päättyivät kapinaan.

Profetian Henki rinnastaa Punaisenmeren ylityksen vuoden 1844 suureen pettymykseen. Raamattu rinnastaa Punaisenmeren ylityksen ristiin, ja sisar White vahvistaa, että opetuslasten pettymys ristillä oli esikuva vuoden 1844 suuresta pettymyksestä. Herran tahto oli mennä suoraan Luvattuun maahan, ja maantieteellinen merkki Luvattuun maan sisäänkäynnistä oli Jeriko; juuri siellä, tämän joulukuun toisen viikon aikana vuonna 2025, arkeologit ovat äskettäin kaivaneet esiin muinaisen Jerikon — vain huomataksaan harmikseen, että sortuneet muurit, jotka he sieltä löysivät, olivat kaikki kaatuneet ulospäin eivätkä sisäänpäin, kuten piirityksen aikana aina tapahtuu. Muinaisessa

piirityksessä muurit lyötiin maahan ja työnnettiin kaatumaan sisäpuolelle päin. Jerikon kohdalla ei näin ollut.

Niin kansa huusi, kun papit puhalsivat pasuunoihin; ja tapahtui, että kun kansa kuuli pasuunan äänen ja kansa kohotti suuren huudon, muuri sortui maahan, niin että kansa nousi kaupunkiin, kukin suoraan eteensä, ja he valtasivat kaupungin. Joosua 6:20.

Arkeologit löysivät myös ruoka-aineita sisältäneitä astioita, mikä osoitti, että kun muurit sortuivat, kyseessä ei ollut pitkäksi venynyt piiritys. Tämä antoi myös vastauksen arkeologien keskuudessa esillä olleeseen kysymykseen siitä, miksi Jerikon kukistumista koskevassa raamatullisessa kertomuksessa heidän sanotaan menneen ”ylös” Jerikoon kukkulan tai luiskan kautta, jonka nyt tiedetään muodostuneen siitä, että muurit kaatuivat ulospäin.

Ensimmäinen este, joka ilmoitti sisäänkäynnin Luvattuun maahan, oli Jeriko, vaikutusvaltainen ja rikas kaupunki. Jeriko on vuosi 1863, ja Jeriko on raamatunprofetian aihe, ei ainoastaan sunnuntailakikauden kuvauksena, vaan myös yhteydessä sen kukistumiseen ja jälleennousemiseen. Jerikolla oli myös oma erityinen profeetallinen kirouksensa, joka lausuttiin sen ylle. Joosua lausui kirouksen sen miehen ylle, joka rakentaisi Jerikon uudelleen, ja näin tehdessään hän osoitti, että se mies, joka rakentaisi Jerikon uudelleen, menettäisi nuorimman ja vanhimman poikansa tuon kirotun kaupungin jälleenrakentamisen aikana. Toinen pojista oli menetettävä perustusta laskettaessa ja toinen porttia pystytettäessä. Tuo profetia täyttyi, ja kertomus sen täyttymyksestä on merkitty Raamattuun, tehden Jerikosta vakiintuneen raamatullisen symbolin.

Sen historiallisessa häviössä ja sen profeetallisessa kirouksessa, jota seurasi tuon profetian historiallinen täyttymys, löydämme kolme todistajaa puhumassa Jerikosta vuonna 1863. Kaikki nämä kolme todistusta on sovellettava vuoteen 1863. Nuo kolme todistajaa seisovat yhdessä, aivan kuten kolme Moosesta seisoo profeetallisesti omien nelikymmenvuotiskausiensa lopussa. Yksi noista neljäkymmenen vuoden jaksoista on selvästi linjassa milleriittisen historian kanssa, mikä vahvistaa, että kaikki kolme Mooseksen esitystä kunkin nelikymmenvuotiskauden lopussa asettuvat vuoteen 1863—kolmannen enkelin historiaan.

Kaksi noista kolmesta todistuksesta Mooseksen neljäkymmenen vuoden jaksoissa päättyy Kaadekseen; kolmannen neljäkymmenen vuoden päätös oli Jordanjoki, ja toisen päätös oli Punainenmeri. Ensimmäisen neljäkymmenen vuoden päätös oli se, että Mooses pakeni Egyptistä. Kaikki kolme kuvaavat pakoa Egyptistä Abrahamin Egyptin orjuutta koskevan neljäsataakolmekymmentävuotisen profetian täyttymyksenä.

Mooseksen kolme nelikymmenvuotiskautta, joiden päättymiset (huippukivi) edustavat esikuvaa vapautuksesta Egyptistä, olivat Abrahamille annetun Egyptin orjuuteen joutumista ja siitä vapautumista koskevan profetian täyttymys. Abrahamin liittolupauksen profetoituna vapauttajana Mooses itse aloitti pelastumalla vedestä, kuten hänen nimensä merkitsee. Sen jälkeen Mooses johdatti Jumalan kansan Punaisenmeren vesien läpi ja edelleen vapautuksen rannalle, jota Jordansirran edusti. Mooseksen elämän alfa oli pelastuminen Niilin vedestä, ja omega oli Jordansirran veden edustama pelastus. Mooseksen elämän alfa, jota havainnollisti hänen nimensä ja hänen vanhempiansa määrittämä kokemus, ilmeni siinä, että hänen jumalaiset vanhempansa

tiesivät lapsen olevan tuomittu kuolemaan, niin kuin hän olisi neljäkymmentä vuotta myöhemmin tapettuaan egyptiläisen. Jumalisina vanhempina, jotka tiesivät poikansa tarvitsevan pelastusta kuolemantuomiosta, he valmistivat hänelle arkin, joka kulki heprealaisesta maailmasta egyptiläiseen maailmaan, aivan kuten Mooses neljäkymmenen vuoden päätyessä lähti egyptiläisestä maailmasta heprealaiseen maailmaan.

Mooses toisti Nooan kertomuksen pelastuksessaan vedestä. Aivan ensimmäinen maininta Mooseksesta Abrahamin neljäsataakolmekymmentävuotisen liittoprofetian ”vapauttajana” oli sen historian toistoa, jossa Jumala astui liittoon ihmiskunnan kanssa, saattaen siten Abrahamin liittoprofetian valitusta kansasta yhteen koko ihmiskunnalle annetun liittolupauksen kanssa. Tämä osoittaa kasteen siinä, että lapsi Mooses siirtyi faraon tyttärelle, sillä kuolema tunnustettiin vanhempien teolla, hautaamista kuvaa arkki veden päällä, ja ylösnousemus on faraon tytär.

Mooseksen elämä alkaa siitä, että siinä esikuvallisesti ilmenee Nooan arkin kaste. Tämä merkitsee siis sitä, että luku ”8” liittyy Moosekseen alusta alkaen, sillä hänen liittosuhteensa juuri sai alkunsa luvusta ”8” Nooan liitosta, ja hänen tehtävänään oli säätää ympärileikkauksen toimitus ”kahdeksantena” päivänä. Sitten häntä koeteltiin, ja hän epäonnistui juuri tässä toimituksessa. Mooseksen elämä alkaa kasteella, ja neljäkymmentä vuotta myöhemmin tapahtuu kuolema (egyptiläisen), joka merkitsee sitä kohtaa, jossa egyptiläinen Mooses kuolee ja hänestä tulee ehdottomasti Abrahamin poika. Mooseksen ensimmäisten neljäkymmenen vuoden alku ja loppu kuvataan kasteella. Ensimmäinen osoitti siirtymän heprealaisesta egyptiläiseksi ja viimeinen egyptiläisestä heprealaiseksi. Neljäkymmentä vuotta sen jälkeen Mooses vie Jumalan kansan Punaisenmeren kasteen läpi matkallaan Jordanin kasteelle, jonne hän ei koskaan päässyt.

Jumalan kansa Joosuan johdolla astui Luvattuun maahan ilman Moosesta, sillä hän kuoli juuri ennen kuin Jordanin kastepaikka saavutettiin. Mooses sanoi, ja Pietari toisti, että Herra, sinun Jumalasi, on herättävä profeetan, minun kaltaiseni. Profeetta, jota Mooses esikuvallisesti kuvasi, oli Kristus, ja Hän aloitti työnsä täsmälleen siitä, mihin Mooses jäi. Hän aloitti työnsä kasteessaan, ja tuo kastepaikka oli täsmälleen se paikka, jossa Joosua kastoi muinaisen Israelin heidän ylittäessään Jordanin Luvattuun maahan. Evankeliumit ilmoittavat meille, että Johannes kastoi Bethabarassa, joka on ylimenopaikka ja merkitsee lauttaylitystä.

Punainenmeri on Egyptin kapinan vertauskuva, ja se vahvistaa Mooseksen profeettallisen todistuksen tässä yhteydessä totuudeksi. Niili-joelta Punaisellemerelle (jota toisinaan kutsutaan mereksi) ja edelleen Jordanille. Mooses, jonka nimi merkitsee ’vedestä pelastettua’, aloittaa ja päättää todistuksensa vapautuksen vedessä, ja kumpikin noista vesistä tuo ilmi kaksi palvojen luokkaa.

Mooseksen ensimmäiset neljäkymmentä vuotta edustavat ensimmäisen enkelin sanomaa, ja toiset neljäkymmentä vuotta ovat toinen enkeli, kolmannen ollessa kolmas. Näillä kolmella enkelillä on omat erityiset profeettalliset tuntomerkinsä, niin että kaikki kolme sanomaa ovat edustettuina ensimmäisessä sanomassa. Olemme vuosien ajan julkisesti osoittaneet tämän ilmiön Danielin kirjan kolmen ensimmäisen luvun yhteydessä.

Daniel pelkäsi Jumalaa ensimmäisessä luvussa ja kieltäytyi syömästä Babylonian ruokavaliota, ja Jumala kirkasti hänet toisessa, ruokavaliota ja näköä koskevassa koetuksessa, joka johti tuomioon ja kolmanteen koetukseen, jonka Nebukadnessar itse pani toimeen. Danielin ensimmäinen luku on Ilmestyskirjan neljäntoista luvun ensimmäinen enkeli, joka julistaa: ”pelätkää Jumalaa”, ”antakaa hänelle kunnia”, niin kuin Daniel teki toisessa ruokavaliota ja näköä koskevassa koetuksessa, sillä ”hänen tuomionsa hetki” Nebukadnessarille on tullut.

Mooseksen elämän ensimmäiset neljäkymmentä vuotta alkoivat siitä, että hänen vanhempansa pelkäsivät Jumalaa. Kun faraon tytär näki arkin vedessä, Mooses oli läpäissyt toisen koetuksen, joka on näköön perustuva koetus. Silloin faraon tytär päätti, ettei hänen tullut kuolla. Tuomio tuli myös ensimmäisen neljäkymmenen vuoden lopussa, kun hän surmasi egyptiläisen ja hänen oli paettava Egyptistä.

Toisena neljänäkymmenenä vuotena Ilmestyskirjan neljäntoista luvun toista enkeliä, joka julisti Babylonin kukistumista, esikuvasi Egyptin kukistuminen. Tuossa kukistumisessa, neljänäkymmenen vuoden päätyessä, tapahtui Jumalan voiman valtava ilmeneminen, samoin kuin toisen enkelin sanoman lopussa vuoden 1844 keskiyön huudon aikana.

Kolmas neljäntoista vuoden jakso alkaa sillä, että kuoleman tuomio julistetaan käytännössä koko seurakunnan ylle, ja se päättyy kuoleman tuomioon tuon seurakunnan johtajan ylle.

Sisar White toteaa, että meidän työmme on yhdistää kolmen enkelin sanomat.

”Herra on aikeissa rangaista maailmaa sen vääryyden tähden. Hän on aikeissa rangaista uskonnollisia yhteisöjä siitä, että ne ovat hylänneet niille annettun valon ja totuuden. Suuri sanoma, joka yhdistää ensimmäisen, toisen ja kolmannen enkelin sanomat, on annettava maailmalle. Tämän tulee olla työmme pääsisältö.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, osa 7, s. 950.

Mooseksen ensimmäiset neljäkymmentä vuotta edustavat Ilmestyskirjan neljäntoista lukua koskevaa ensimmäistä enkeliä, ja hänen toinen neljänäkymmenen vuoden kautensa on toinen enkeli, ja kolmas neljänäkymmenen vuoden kausi on kolmas enkeli. Meidän ”suuri sanomamme” on yhdistää ”ensimmäisen, toisen ja kolmannen enkelin sanomat”, mikä sijoittaa kaikki kolme Moosekseen liittyvää vertauskuvaa vuoteen 1863 ja siten kolme Moosesta sunnuntailain aikaan.

Vuodet 1844–1863 sisältävät kaksi todistajaa kummastakin neljänäkymmenen vuoden ajanjaksosta, jotka johtivat Kaadekseen. Innoitus osoittaa, ettei kolmatta voi olla ilman ensimmäistä ja toista; myös Mooseksen elämän ensimmäisten neljänäkymmenen vuoden täytyy edustaa vuosia 1844–1863. Mooses surmaa egyptiläisen vuonna 1863, samoin kuin Mooses lyö Kalliota valtansa sauvalla, ja myös silloin, kun Mooses pyytää nähdä Jumalan kirkkauden kultaisen vasikan kapinan historiassa. Vuonna 1863 ja sunnuntailaissa on kolme Moosesta, ja he ovat kaikki neljänäkymmenen vuoden ikäisiä.

Mooseksen jokainen kolmesta ajanjaksosta sisältää pelastuksen veden kautta; Mooses arkussa vastaa Moosesta Punaisenmeren kautta, mikä vastaa Moosesta kahdesti Jordanilla: Niili, Punainenmeri ja kahdesti Jordanilla. Pelastuksen vedet ovat edustettuina jokaisessa näistä kolmesta

ajanjaksosta, sillä ne kaikki ovat rinnakkaisia sen ajanjakson kanssa, jolloin pelastuksen vettä vuodatetaan myöhäissateen aikana.

Kolmannen neljäkymmenen vuoden jakson lopussa Mooses löi Sauvaa sauvallaan. Toisen neljäkymmenen vuoden jakson lopussa hänen sauvansa halkaisi Punaisenmeren. Ensimmäisen neljäkymmenen vuoden jakson lopussa hän hylkäsi egyptiläisen vallan sauvan ja valitsi kärsiä kansansa kanssa.

Ensimmäisen ajanjakson lopussa egyptiläinen kuoli, ja toisen ajanjakson lopussa Egyptin sotaväki, esikoiset ja johto kuolivat. Kolmannen ajanjakson lopussa Israelin kansa, Aaron ja Mooses olivat kaikki kuolleet. Nämä ovat kolme rinnakkaista historiaa, jotka ”käsky käskyn päälle” kukin edustavat vuotta 1844 aina vuoteen 1863 asti — kolmannen enkelin historiaa, joka puolestaan edustaa aikaa 9/11:stä sunnuntailaakiin sekä helluntaikautta, jolloin vapautuksen vedet vuodatetaan.

Mooses on läsnä molemmissa Kadesin kapinoissa, ja Kadesin kapinat ovat kumpikin oman ajanjaksonsa lakikiviä. Ne molemmat edustavat vuotta 1863, joka on myös kolmannen enkelin ajanjakson lakikivi; tämä ajanjakso alkaa alfa-aikana vuonna 1844 ja ulottuu lakikiveen vuonna 1863. Tarkasteltaessa ihmeellistä valoa, joka liittyy kiveen, joka alkaa perustuksena ja päättyy lakikiveksi, havaitaan, että lakikivi on profeetallisesti aina suurempi. Helluntaikauden alun muutamit pisarat, jotka johtavat täyteen vuodatukseen helluntaipäivän lakikivessä, havainnollistavat tätä totuutta.

9/11:n kohdalla vihmonta alkoi, ja se päättyi täyteen vuodatukseen sunnuntailain aikana. Tämä totuus osoittaa Mooseksen synnin toisessa ja omega-Kaadeksessa suuremmaksi synniksi kuin kapinan ensimmäisessä alfa-Kaadeksen kapinassa. Alfa-kapina tuotti kokonaisen kansakunnan kuoleman, ja omega-kapina tuotti yhden miehen (Mooseksen) kuoleman, mutta tuon yhden miehen synty oli suurempi kuin koko kansakunnan yhteinen synty. Se ihminen, joka syntii tekee, kuolee, eikä sillä tasolla ole mitään eroa Mooseksen tai minkään muun israelilaisen syntien välillä, mutta profeetallisesti Mooseksen Kristuksen lyöminen toisen kerran oli suurempi, sillä se oli tuon neljäkymmentä vuotta kestäneen ajanjakson huippukivi.

Mooseksen kapina toisessa omega-Kaadeksessa oli suurempi synty kuin Israelin lasten kapina, kun he hylkäsivät Joosuan ja Kaalebin sanoman. Mooses seisoo profeetallisesti vuodessa 1863, jossa hän kuolee erämaassa kapinansa tähden. Mooses seisoo myös vuodessa 1863, jossa entinen liittokansa kuolee erämaassa kapinansa tähden, mutta Mooses ei osallistunut tuohon kapinaan. Vuosi 1863 rinnastuu sunnuntailakiin, samoin kuin Aaronin kultaisen vasikan kapina. Tuossa historiassa, joka rinnastuu Kaadekseen, vuoteen 1863 ja sunnuntailakiin, Mooses rukoilee saadakseen nähdä Jumalan kirkkauden.

Kades edustaa vuotta 1863, ja Mooses on läsnä kummassakin Kadeessa; näin kahden raamatullisen todistajan perusteella, jotka molemmat ovat kulmakiviä, vahvistamme, että myös kolmas neljäkymmenen vuoden ajanjakso, joka ei pääty Kadeeseen, edustaa vuotta 1863. Siellä ”pyhittämätön Mooses” ristiinnaulitsee Kristuksen uudelleen, hylätessään Kallion. Vuonna 1863, ja lain antamisessa Siinailla, ”pyhitetty Mooses” etsii Jumalan luonnetta. Vuonna 1863 Mooses

edustaa sekä viisasta että tyhmää neitsyttä.

”Fariseus ja publikaani edustavat kahta suurta ryhmää, joihin Jumalaa palvomaan tulevat jakautuvat. Näiden kahden ryhmän kaksi ensimmäistä edustajaa tavataan niissä kahdessa ensimmäisessä lapsessa, jotka syntyivät maailmaan.” Kristuksen vertaukset, s. 152.

Kadesissa ja vuonna 1863 Mooses edustaa ”kahta suurta luokkaa, joihin ne, jotka” ”palvovat Jumalaa, jakautuvat”. Mooses on esikuva sadastaneljästäkymmenestä neljästä tuhannesta samoin kuin Pietari.

”Kummallekin sille ihmisryhmälle, jota fariseus ja publikaani edustavat, on opetuksensa apostoli Pietarin historiassa. Opetuslapseutensa alkuvaiheessa Pietari piti itseään vahvana. Fariseuksen tavoin hän ei oman arvionsa mukaan ollut ”niin kuin muut ihmiset ovat”. Kun Kristus kavaltamisensa aattona ennalta varoitti opetuslapsiaan: ”Te kaikki loukkaannutte minuun tänä yönä”, Pietari julisti luottavaisesti: ”Vaikka kaikki loukkaantuisivat, en kuitenkaan minä.” Mark. 14:27, 29. Pietari ei tuntenut omaa vaaraansa. Itseluottamus johti häntä harhaan. Hän luuli kykenevänsä kestämään kiusauksen; mutta muutaman lyhyen tunnin kuluttua koetus tuli, ja kirouksin ja valoin hän kielsi Herransa.” Kristuksen vertaukset, 152.

Sunnuntailain aikaan, joka on vuosi 1863, Pietari edustaa kahta luokkaa: niitä, jotka ottavat pedon merkin, tai niitä, jotka saavat Jumalan sinetin. Kun Jeesus muutti Simonin nimen Pietariksi, se symboloi sataneljääkymmentä neljää tuhatta. Tätä ymmärrystä symboloi myös se, että Pietarin nimeä kerrotaan käyttäen englannin aakkosten kirjainsijaintien lukuarvoja. Jos sovellamme samaa menetelmää lukuun 1863, saamme 144.

Kaksi niistä kolmesta Mooseksen symbolista, jotka ovat yhdenmukaisia vuoden 1863 kanssa, osoittavat, että myös kolmannen ajanjakson täytyy olla yhdenmukainen sen kanssa. Kadeshin kaksi linjaa yksilöivät kertomuksen viisaista ja tyhmistä neitsyistä, ja kolmas ajanjakso osoittaa yrityksen käyttää inhimillistä ponnistelua jumalallisen työn toteuttamiseksi. Luottaa inhimilliseen voimaan, niin kuin Mooses egyptiläisen kohdalla teki, merkitsee luottamusta inhimilliseen auktoriteettiin yli asetetun auktoriteetin.

Sisar White toteaa miehensä ”suhteen Jumalan kansaan olleen eräissä suhteissa samankaltainen kuin Mooseksen suhde Israeliin”. Vuonna 1863 Moosesta edusti James White. Vuonna 1863 James White surmaa egyptiläisen, lyö Kristusta toisen kerran ja rukoilee niiden kapinallisten puolesta, jotka hylkäsivät Joosuan ja Kalebin esittämän ”levon” sanoman. Mooses on sekä tyhmä neitsyt lyödessään Kalliota toisen kerran että viisas neitsyt rukoillessaan Israelin kapinallisten puolesta.

Päätämme tämän artikkelin Neljännen Mooseksen kirjan neljännentoista luvun katkelmaan, jossa Mooses on vuodessa 1863, jolloin hänelle annetaan näköala Jumalan kirkkauteen rinnakkaishistoriassa, jota kultaisen vasikan kapina edustaa.

Tässä kohdassa Herra kysyy: ”kuinka kauan” hänen olisi siedettävä Israelin kapinallisia, mikä on sama kysymys, jonka Jesaja esitti Herralle kuudennessa luvussa. Huomaa, että Neljäs Mooseksen kirja sijoittaa tämän historian siihen ajanjaksoon, jolloin maa valaistaan Jumalan kirkkaudella, niin kuin enkelitkin merkitsivät Jesajan kuudennen luvun kolmannessa jakeessa. 9/11 oli vuosien

1844–1863 historian peruskivi, ja sunnuntailaki on kulmakivi. Neljännen Mooseksen kirjan asetelma on ei mitään vähempää kuin viinitarhan laulun eli vertauksen havainnollistus, sillä muinainen Israel sivuutetaan, kun Herra astui liittoon Joosuan kanssa.

Ja koko seurakunta korotti äänensä ja huusi, ja kansa itki sinä yönä. Ja kaikki israelilaiset napisivat Moosesta ja Aaronia vastaan; ja koko seurakunta sanoi heille: Jospa olisimme kuolleet Egyptin maassa! Tai jospa olisimme kuolleet tässä erämaassa! Ja miksi Herra on tuonut meidät tähän maahan kaatuaksemme miekkaan, niin että vaimomme ja lapsemme joutuisivat saaliiksi? Eikö olisi meille parempi palata Egyptiin? Ja he sanoivat toisilleen: Asettakaamme itsellemme päämies ja palatkaamme Egyptiin.

Silloin Mooses ja Aaron lankesivat kasvoilleen kaiken Israelin lasten seurakunnan kokoontuneen kansanjoukon eteen. Ja Joosua, Nuunin poika, sekä Kaaleb, Jefunnen poika, jotka olivat niiden joukossa, jotka olivat vakoilleet maata, repäsivät vaatteensa. Ja he puhuivat koko Israelin lasten kansanjoukolle sanoen,

Maa, jonka olemme kulkeneet läpi sitä vakoillaksemme, on ylen ihana maa. Jos Herra on meihin mielistynyt, hän vie meidät tähän maahan ja antaa sen meille, maan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa. Älkää vain kapinoiko Herraa vastaan älkääkään pelätkö sen maan kansaa, sillä he ovat meille kuin leipää; heidän suojansa on väistynyt heidän yltään, ja Herra on meidän kanssamme: älkää pelätkö heitä.

Mutta koko seurakunta käski kivittää heidät kivillä. Silloin Herran kirkkaus ilmestyi ilmestysmajaan kaikkien israelilaisten nähden. Ja Herra sanoi Moosekselle: Kuinka kauan tämä kansa halveksii minua? Ja kuinka kauan kestää, ennen kuin he uskovat minuun, kaikista niistä merkeistä huolimatta, jotka minä olen heidän keskuudessaan näyttänyt?

Minä lyön heitä rutolla ja hylkään heidät perinnöttömiksi, mutta sinusta minä teen kansan, joka on suurempi ja väkevämpi kuin he.

Ja Mooses sanoi Herralle: Silloin egyptiläiset kuulevat siitä, sillä sinä toit tämän kansan pois heidän keskeltään voimallasi; ja he kertovat sen tämän maan asukkaille. He ovat kuulleet, että sinä, Herra, olet tämän kansan keskellä, että sinut, Herra, nähdään kasvoista kasvoihin, että sinun pilvesi seisoo heidän yllään ja että sinä kuljet heidän edellään päivällä pilvenpatsaassa ja yöllä tulenpatsaassa. Jos nyt surmaat koko tämän kansan kuin yhden miehen, niin ne kansat, jotka ovat kuulleet maineestasi, puhuvat sanoen: Koska Herra ei kyennyt viemään tätä kansaa siihen maahan, jonka hän heille valalla lupasi, hän surmasi heidät erämaassa.

Ja nyt minä rukoilen sinua: olkoon minun Herrani voima suuri, niin kuin sinä olet puhunut sanoen: Herra on pitkämielinen ja suuri armossa, hän antaa anteeksi pahat teot ja rikkomukset, mutta ei suinkaan jätä syyllistä rankaisematta, vaan kostaa isien pahat teot lapsille kolmanteen ja neljänteen polveen asti. Anna siis, minä rukoilen sinua, anteeksi tämän kansan paha teko sinun armosi suuruuden mukaan, niin kuin olet antanut anteeksi tälle kansalle Egyptistä saakka aina tähän asti.

Ja Herra sanoi: Minä olen antanut anteeksi sinun sanasi mukaan; mutta niin totta kuin minä elän, koko maa on täyttyvä Herran kirkkaudella.

Sillä kaikki ne miehet, jotka ovat nähneet minun kirkkauteni ja minun ihmeeni, jotka minä tein Egyptissä ja erämaassa, ja ovat nyt nämä kymmenen kertaa kiusanneet minua eivätkä ole kuulleet minun ääntäni, eivät totisesti saa nähdä sitä maata, jonka minä valalla vannoin heidän isillensä; eikä yksikään niistä, jotka ovat minua halveksineet, saa sitä nähdä. Mutta palvelijani Kaaleb, koska hänessä oli toinen henki ja hän on täydellisesti seurannut minua, hänet minä vien siihen maahan, johon hän meni, ja hänen jälkeläisensä saavat sen omaksensa. (Mutta amalekilaiset ja kanaanilaiset asuivat laaksossa.) Kääntykää huomenna takaisin ja lähtekää erämaahan Ruokomerentien kautta.

Ja Herra puhui Moosekselle ja Aaronille sanoen: Kuinka kauan minun on kärsittävä tätä pahaa seurakuntaa, joka napisee minua vastaan? Minä olen kuullut israelilaisten napinat, joilla he napisevat minua vastaan. Sano heille: Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, niin kuin te olette puhuneet minun korvissani, niin minä teen teille: Teidän ruumiinne kaatuvat tähän erämaahan; ja kaikki teistä, jotka on luettu koko lukunne mukaan, kaksikymmenvuotiaista ja sitä vanhemmista, te, jotka olette napisseet minua vastaan, ette totisesti pääse siihen maahan, josta minä vannoin saattavani teidät asumaan siinä, paitsi Kaaleb, Jefunnen poika, ja Joosua, Nunin poika. Mutta teidän pienokaisenne, joista te sanoitte, että he joutuisivat saaliiksi, heidät minä vien sinne, ja he saavat tuntea sen maan, jonka te olette hylänneet. Mutta teidän ruumiinne kaatuvat tähän erämaahan. Ja teidän lapsenne saavat paimentaa erämaassa neljäkymmentä vuotta ja kantaa teidän haureutenne rangaistusta, kunnes teidän ruumiinne ovat hävinneet erämaassa. Niiden päivien luvun mukaan, joina te vakoilitte maata, neljäkymmentä päivää, yksi päivä vuotta kohti, saatte kantaa pahat tekonne, neljäkymmentä vuotta, ja te saatte tuntea, mitä merkitsee, että minä peruutan lupaukseni.

Minä, Herra, olen puhunut; totisesti, niin minä teen koko tälle pahalle seurakunnalle, joka on kokoontunut minua vastaan: tähän erämaahan he nääntyvät, ja täällä he kuolevat. Ja ne miehet, jotka Mooses lähetti vakoilemaan maata ja jotka palattuaan saivat koko seurakunnan napisemaan häntä vastaan levittämällä pahaa sanomaa maasta, ne miehet, jotka toivat pahan sanoman maasta, kuolivat vitsaukseen Herran edessä.

Mutta Joosua, Nuunin poika, ja Kaaleb, Jefunnen poika, jotka kuuluivat niihin miehiin, jotka olivat käyneet vakoilemassa maata, jäivät eloon. 4. Moos. 14:1–38.

Jatkamme näiden ajatusten tarkastelua seuraavassa artikkelissa.